

Jean-Philippe Rameau

1. född 25/09/1683 i Dijon
2. dog 12/09/1764 i Paris
3. var violinist i en milanesisk trupp
4. barockmusiker
5. var extremt envis och grinig
6. han kom aldrig längre än till årskurs 8
7. Rousseau hatade honom
8. var väldigt snål
9. hade speciellt utseende, lång och mager
10. han kanske ligger bakom "Broder Jacob"
11. kastade ut en hund som skällde för mycket
12. mest kända verk:
13. Les Indes galantes
14. Hippolyte et Aricie
15. Les Boréades
16. Pygmalion

[vidéo1](#)

[Hippolyte et Aricie](#)

[Frère Jacques](#)

Georges Bizet

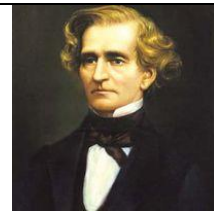
1. född 25/10/1838 i Paris
2. död 03/06/1875 i Bougival
3. kompositör under den romantiska perioden
4. han skrev Carmen, en av världens mest kända och mest spelade operorna i världen
5. han är framförallt känd för sina operor och orkestersviter
6. pappan var frisör och perukmakare och senare sånglärare
7. mamman pianist
8. hans morbror var en känd sånglärare
9. 16:e mars 1840 döps han om till Georges
10. han blir riddare av Hederslegionen den 3:e mars 1875, samma dag som premiären för Carmen som blir en skandal: musikerna och koristerna är mediokra och scenbytena för långsamma
11. Bizet är bestört
12. han badar i iskalla Seine 29/05/1875
13. han dör av en hjärtinfarkt natten mot den 3:e juni
14. hans gravsten på Père-Lachaisekyrkogården är gjord av Operans arkitekt, Charles Garnier
15. andra kända verk:
16. l'Arlésienne
17. Barnlekar

[Carmen](#)
[l'Arlésienne](#)
[jeux d'enfants](#)

Hector Berlioz

1. född 11/12/1803 i La Côte-Saint-André
2. död 08/03/1869 i Paris
3. kompositör, dirigent, musikkritiker och författare
4. skriver symfonier som han förnyar från Beethoven och Haydn
5. han skapar "programsymfonin" och "dramatiska symfonin" med bl.a. Romeo och Julia
6. representerar den europeiska romantismen men han kallade sig själv klassisk kompositör
7. hade pengaproblem och åker Europa runt för att visa upp sin musik på olika hov, han var ofta i Ryssland
8. han framträder vid många nationalistiska musikevenemang i Europa
9. ansedd som en mycket stor dirigent
10. ofta missförstådd i Frankrike
11. kända verk:
12. den fantastiska symfonin, sommarnätter, Romeo och Julia

[symphonie fantastique](#)
[les nuits d'été](#)
[Roméo et Juliette](#)

Camille Saint-Saëns född 09/10/1835 i Paris

1. död 16/12/1921 i Alger
2. pianist, organist och kompositör
3. tillhör den romantiska epoken
4. han skrev 12 operor, varav den mest kända är *Samson et Dalila* (1877)
5. han skrev också 5 symfonier, kammarmusik och pittoreska pjäser som t.ex. Djurens karnaval 1886
6. han är den första kompositören i historien att komponera musik till en film 1908: Mordet på hertigen av Guise
7. börjar spela piano med sin farmor
8. ger sin första konsert den 6:e maj 1846 (han var då 10 år)
9. glänsande studier
10. ett underbarn
11. vinner orgelpriset 1851
12. spelar i St Petersburg och dirigerar "Den makabra dansen"
13. den 8:e juli 1880 spelar han för drottning Victoria
14. kända verk: Svanen, Sköldpaddorna, Silverfrimärket

[le Carnaval des animaux](#)
[les Tortues](#)
[le Cygne](#)

Jean-Baptiste Lully

1. född i Florens 28/11/1632
2. död i Paris 22/03/1687
3. kompositör och violinist under barocken
4. blev fransk 1661
5. utnämnd till hovmusiker 1662
6. står nära kungen
7. han dominerar musiklivet under Ludvig 14:e tid
8. han gör olika former av musik
9. var mycket uppskattad i hela Europa
10. skrev Te Deum för att kungen skulle bli frisk från en varböld
11. under 1 av repetitionerna av Te Deum blir han arg och slår dirigentpinnen i golvet men träffar stortån; benet blir infekterat och han dör 22/03/1687
12. skrev en hymn som kom att bli Englands nationalsång

[le roi danse](#)
[Marche des Turcs](#)
[marche royale](#)
[God save](#)

Debussy, Achille-Claude Debussy, född 22 augusti 1862 i Saint-Germain-en-Laye, död 25 mars 1918 i Paris, var en fransk kompositör inom genren impressionistisk musik, en term som han själv avfärdade. Hans musik markerar övergången mellan den senromantiska musiken och 1900-talets moderna musik.

[Rêveries](#)
[Clair de lune](#)
[la Mer](#)

Redan som mycket ung upptäcktes hans musikaliska begåvning av madame Fleurville som var en tidigare elev till Chopin. Hon undervisade honom i pianospel fram till 1873, då han som tioårig kom in som elev vid Conservatoire de Paris. 1879 träffade han Nadezhda von Meck, som var vän och mecenat till Tjajkovskij. Hon tog med honom på en resa 1880–82 till Italien, Österrike och Ryssland som huspianist och musiklärare åt hennes barn. I Wien fick Debussy höra operan *Tristan och Isolde* av Wagner vilken gjorde stort intryck på honom. 1884 vann han Rompriset med sin kantat *Den förlorade sonen*. Priset innebär ett stipendium på 3 år i Rom. En period som kommer att präglas av svåra depressioner men han träffar också Franz Liszt och till slut lyckades han komponera fyra stycken: *Zuleima*, *Printemps*, kantaten *La damoiselle élue*, som av akademien kritiserades som "bisarr" men som innehåller stilistiska drag som senare kom att karaktärisera Debussys kompositioner. Det fjärde stycket var *Fantaisie* för piano och orkester.

Han återvänder till Paris och blir bekant med symbolistiska diktare som Verlaine och Mallarmé och de impressionistiska konstnärerna Monet, Sisley, Pissarro och Renoir. Wagners idéer om "allkonstverket" var mycket populära i dessa kretsar, och det tydliga inflytandet från Wagner märks bland annat i Debussys *Cinq poèmes de Charles Baudelaire*.

Det första verk som möttes med större framgång var *Prélude à l'après-midi d'un faune* (Förspel till en fauns eftermiddag) från 1894, och tillsammans med verken *Nocturne* (1899) och operan *Pelléas et Mélisande* (1902) befäste han sin position som en av dåtidens största kompositörer i Frankrike.

Efter 1902 fick Debussy svårigheter att slutföra de större verk han planerade. Han lyckades inte fullborda någon av de fem operor han påbörjade, och det enda publicerade större orkesterverket *La mer* (1905).

Däremot skrev Debussy ett flertal pianostycken, till exempel *Estampes*, *Images (I–II)*, sviten *Children's corner* och *Preludes* (två band). Han har ekonomiska svårigheter och genomför från 1908 ett flertal konsertresor till

Wien, Budapest, Italien, Nederländerna och Ryssland där han som dirigent framförde sina verk.

1909 får han de första symptomen på cancer. Han arbetade vid den tiden med det stort upplagda orkester-verket *Images*, och sjukdomen gjorde att arbetet gick mycket långsamt. Av sex planerade kammarmusikverk hann han bara göra klart tre: sonat för cello och piano, sonat för flöjt, altfiol och harpa, samt sonat för violin och piano. Efter 9 års sjukdom avled han den 25 mars 1918 i Paris.

Suite bergamasque

Clair de lune (Månsken) (1882)

Passepied

Stråkkvartett i g-moll (1893)

L'enfant prodigue (Den förlorade sonen) (1884)

Printemps (1887)

La Damoiselle élue (Den utvalda jungfrun) (1887–88) (lyriskt poem av Dante Gabriel Rossetti)

Prélude à l'après-midi d'un faune (Förspel till en fauns eftermiddag) (1892–94)

Chansons de Bilitis (1897–99), sång och piano efter Pierre Louÿs

I. *La flûte de Pan*

II. *La chevelure*

III. *Le tombeau des naïades*

Nocturnes (1897–99)

Nuages (Moln)

Fêtes

Sirènes

Pelléas och Mélisande (1893–1902) (opera, som bygger på Maurice Maeterlincks skådespel med samma namn)

La Mer (Havet) (1903–05)

Dialogue du vent et de la mer

Images (Bilder) (1905–12)

Ibéria

Jeux (1913)

Fauré

Gabriel Urban Fauré, född 12 maj 1845 i Pamiers, död 4 november 1924 i Paris, var en fransk tonsättare, pianist, organist och musikpedagog. Särskilt berömda är hans Requiem, Cantique de Jean Racine, *Après un rêve*, Sicilienne och Pavane (opus 50). Hans verklista för piano innehåller

många nocturner och barcaroller.

Gabriel Fauré var från nio års ålder elev till Niedermeyer och Saint-Saëns vid École Niedermeyer, han blev organist i Rennes 1866 och 1870 i Saint-Sulpice i Paris, senare vid S:t Honoré, även som kapellmästare vid Madeleine, och 1896 professor i komposition vid Pariskonservatoriet, vars direktör han blev 1905. Hans tid vid konservatoriet präglades av konflikter med konservativa krafter i undervisningen som Fauré försökte nydana. Han tvingades avgå 1920. Bland hans elever fanns Maurice Ravel och Nadia Boulanger.

Musikalisk gärning

Fauré har skrivit flera stycken för violin, orkestersviter, symfoni, stråkkvartetter, pianokvartetter, körverk, duetter och romanser, operorna *Prométhée* (1900) och *Pénélope* (1907), ett requiem, samt scenmusik till dramer av Shakespeare m.fl. Han följde den av César Franck inslagna riktningen.

Fauré liknas ofta vid Robert Schumann för att han tonsatt många dikter, men Fauré är mer vågad i harmoniken. Bland de poeter han tonsatt finns Verlaine i främsta rummet, men även Prudhomme (*Les berceaux*) och Leconte de Lisle. I sin kammarmusik var han i yngre år formmässigt konventionell, lade stor vikt vid melodierna men blev med åren allt mera personlig i fråga om polyfoni, dock alltid melodiskt medveten. Mot romantikens skruvade känsloläge förfaller Fauré mera återhållsam.

Verkförteckning

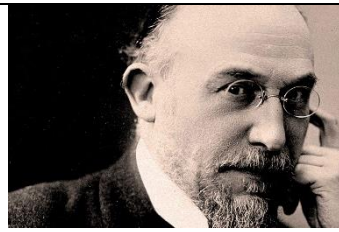
Filmer innehållande Fauré-musik (urval)

- 1982 – Passion
- 1995 – Babe – den modiga lilla grisen
- 1995 – Copycat
- 1998 – Under solen
- 1998 – Den tunna röda linjen
- 2000 – Legendan om Bagger Vance
- 2002 – 28 dagar senare
- 2004 – The Manchurian Candidate

[Nocturne 6](#)
[chanson](#)
[d'amour](#)
[Pelléas et](#)
[Mélisande](#)

Erik Satie

1. född 17/05/1866 i Honfleur
2. död 01/07/1925 i Paris
3. kompositör och pianist
4. föregångare till flera olika musikärelser:
surrealism, symbolism, minimalism, repetitionsmusik och den absurda teatern
5. mamman av skotskt ursprung
6. som ung bor han mycket i Normandie med sin bror Conrad
7. flyttar tillbaka till Paris där pappans nya fru Eugénie, pianolärare, lär Erik att spela piano
8. 1887 flyttar han till Montmartre och komponerar sina 4 Ogives för piano
9. han utvecklar snabbt sin egen stil
10. 1888, komponerar han sina 3 *Gymnopédies* för piano
11. stor vänskap med flera poeter
12. flyttar 1890 till 6 rue Cortot och går ofta på Svarta katten, han blir bekant med Claude Debussy
13. blir förälskad i konstnären Suzanne Valadon
14. efter 5 månaders relation gör hon slut och Satie är förkrossad, hon skriver då *Vexations*
15. han dör drack mycket alkohol och absint och dör den 1:a juli 1925 av skrumplever

[Je te veux](#)
[Gnossienne](#)
[n°1](#)
[Gymnopédies -](#)
[Je sais pas](#)
[vous](#)

Charles Gounod

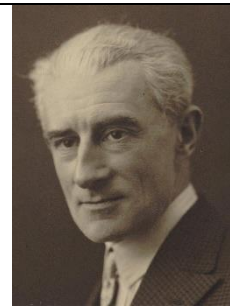
1. född 17/06/1818 i Paris
2. död 18/10/1893 i Saint-Cloud
3. son till målaren François-Louis Gounod
4. när pappan dör försörjer sig mamman med att ge pianolektioner
5. Charles är en av hennes första elever
6. studerar musik och vinner Rompriset 1839 för sin kantat Fernand
7. studerar religiös musik och teologi
8. han överger sin religiösa bana efter revolutionen 1848
9. kända verk: Liten symfoni för vindarna, Ballet, Faust

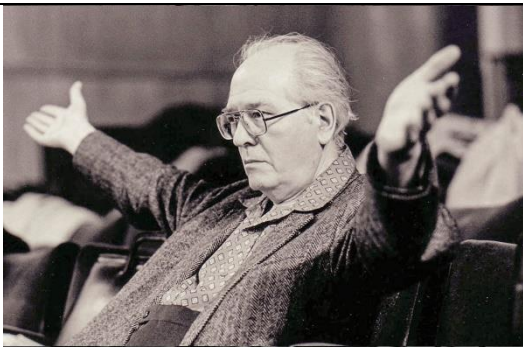
[Faust](#)
[Petite](#)
[symphonie](#)
[pour vents](#)
[Ballet](#)

Maurice Ravel

1. född i Cibourne 07/03/1875
2. död i Paris 28/12/1937
3. är tillsammans med Debussy den mest inflytelserika personen inom fransk musik på den här tiden, han
4. tillhör impressionismen,
5. producerar i många olika genrer
6. skrev 86 verk, 25 orkesterverk
7. god pianist men ingen virtuos
8. hans mest kända verk är la Boléro, enormt stor orkesterledare; andra kända verk är Vattenspel för piano

[le Boléro](#)
[jeux d'eau](#)
[tout est](#)
[lumière](#)
[l'Aurore](#)
[Boléro](#)

Olivier Messiaen

Olivier Eugène Prosper Charles

Messiaen, född 10

december 1908 i Avignon, död 27

april 1992 i Clichy, var

en fransk tonsättare, organist och

musiklärare. Mamman, Cécile Sauvage,

skrev en diktsvit till sitt ofödda barn, som

han senare tonsatte. Sviten är mycket

vacker, det handlar om glädjen att bära en knoppande själ (L'âme en bourgeon) inom sig, när allt ännu bara är löften. Men den talar också om förlossningens smärta, inte som den mest krävande fysiska prestation en människa kan uthärda utan som en separation.

Messiaen höll själv gärna fram dikten med stolthet långt senare.

Redan som barn intresserade han sig för både pianospel och komposition utan någon lärares hjälp,

han fann också en stark katolsk gudstro utan någon påverkan utifrån

han var tidigt fascinerad av fåglar och deras sång

trots att pappan var språklärare lärde sig Messiaen inte ett enda språk utöver sitt modersmål, pappan översatte Shakespeare till franska och Messiaen satte upp pjäserna för sin lillebror i sin egentillverkade leksaksteater där ljuset färgades av sparade karamellpapper.

Messiaen får sina första musiklärare när han är 10 år. I julklapp önskade han sig inte leksaker, utan hellre operapartitur av Mozart, Berlioz och Wagner. Men en av hans lärare gav honom istället Debussys nyskrivna opera Pelléas och Mélisande vars tonspråk blev en av hörnstenarna i hans musikaliska universum.

han börjar rekordtidigt på musikkonservatoriet och han behärskar tidigt piano, orgel, och slagverk, vilket var ovanligt, men bidrog till hans färgstarka och originella orkestrering senare.

1928 trycktes hans första orgelkomposition Le banquet céleste.

redan 1911 får han organisttjänsten i Église de la Sainte-Trinité i Paris

1932 gifte han sig med violinisten och tonsättarkollegan Claire Delbos. Kärleken till henne blev musik som de delvis skrev tillsammans men det som började i harmoni blev alltmer komplicerat. Efter en rad missfall fick de sin son, Pascal. Claire insjuknar och dör så småningom 1959

Messiaen deltar i andra världskriget som sjukvårdare men blir tillfångatagen i maj 1940 och tillbringar en tid i fångläger. I smyg komponerar han och spelar klarinett under sin fångenskap. Hans Kvartett för tidens ände uruppfördes utomhus 15 januari 1941. Det blev en enorm succé och räknas tillsammans med Turangalîla-symfonin som ett av 1900-talets viktigaste verk.

trots sina begränsade språkkunskaper reser han runt i Asien och Amerika för att samla fågelsång

han skriver en enda opera: Den helige Franciskus av Assisi, och den tog åtta år att fullborda. Den är skriven för en 120-mannaorkester, en kör på 150 personer och sju solister.

hans verk är en blandning av intellekt och barnatro och man har ofta ställt sig frågan om han var naiv eller bara envis

[réveil des oiseaux](#)
[abîme des oiseaux](#)
[offrandes oubliées](#)

Adolphe Adam

1. född i Paris 24/07/1803
2. död i Paris 03/05/1856
3. pappan känd pianist
4. dålig elev i skolan
5. kommer in på musikskolan och blir elev till Boieldieu
6. jobbar extra på kvällarna på "l'orchestre du Gymnase"
7. blir lyrisk kompositör
8. hans komiska opera Le Chalet 1834 räknas som startpunkten för den franska operetten, han gör stor succé i hela Europa,
9. han komponerar Dödsdansen då Napoleons aska återvänder till Paris 1840
10. 1841 utkommer en av hans största succéer: baletten Giselle eller les Willis; hans komiska opera Toréador blev också mycket känd
11. Känd också för *Cantique de Noël*, även känd som *Adams julsång* och *O helga natt*.

[cantique de nuit](#)
[Giralda](#)
[danse des Willis](#)

Josquin, Josquin des Prez,

1. föddes kanske i Beaufort runt 1440 och dog i Condé-sur-l'Escaut 27/08/1521
2. han är en fransk-flamländsk renässanskompositör,
3. han räknas som den förste stora mästaren inom vokalpolyfonin i Renässansens början
4. han skriver helig och profan musik, mässor och sånger av olika slag,
5. gjort ett besök vid Ludvig 12:es hov; han är sångare i Milanos katedral,
6. han slutar sitt liv som präst i Condé

[Nymphes des bois \(Duo Dulces Exuviae\)](#)
[Ave Maria](#)
[Mille regretz](#)

Michel Jean Legrand, född 24 februari 1932 i Paris, död 26 januari 2019 i Paris, var en fransk kompositör, kapellmästare, dirigent och pianist. Legrand blev först framgångsrik som jazzmusiker och har arbetat med andra kända jazzmusiker som bland annat Dizzy Gillespie, Miles Davis, John Coltrane, Stan Getz och Bill Evans.

Legrand skrev musik till en lång rad filmer, både franska och amerikanska. I filmen *Cléo från 5 till 7* (1961) stod han även framför kameran. Han arbetade i många år tillsammans med regissören Jacques Demy och skrev musiken till flera av hans filmer, bland annat *Paraplyerna i Cherbourg* (1964) och *Flickorna i*

Rochefort (1967)

Legrand vann tre Oscar för filmmusiken till filmerna *Yentl* (1983), *Sommaren '42* (1971) och *Äventyraren Thomas Crown* (1968). Han blev även nominerad sex gånger.

Filmografi i urval

- 1957 – *Tom i bollen*
- 1957 – *Ålskare på prov*
- 1958 – *Razzia*
- 1961 – *Cléo från 5 till 7*
- 1961 – *Lola*
- 1961 – *En kvinna är en kvinna*
- 1962 – *Leva sitt liv*
- 1963 – *Ånglabukten*
- 1964 – *Paraplyerna i Cherbourg*
- 1964 – *En rövarhistoria*
- 1967 – *Flickorna i Rochefort*
- 1968 – *Polarstation Zebra svarar ej*
- 1968 – *Hur man räddar ett äktenskap... och själv trillar dit*
- 1968 – *Ruttet spel*
- 1968 – *Äventyraren Thomas Crown*
- 1969 – *Bassängen*
- 1969 – *I nöd och lust*
- 1970 – *Svindlande höjder*
- 1970 – *Kvinnan i bilen med glasögon och gevär*
- 1970 – *Flickan med åsneskinnet*
- 1971 – *Budbäraren*
- 1971 – *Sommaren '42*
- 1971 – *Kärlekens rum*
- 1971 – *Le Mans*
- 1972 – *Portnoys stående problem*
- 1973 – *Snutar som robbar*
- 1973 – *40 karat*
- 1975 – *B som i bluff*
- 1980 – *Atlantic City, U.S.A.*
- 1981–1983 – *Det var en gång - rymden* (TV-serie)
- 1982 – *Tjejen som inte ville gifta sig*
- 1983 – *Yentl*
- 1983 – *Never Say Never Again*
- 1985 – *Parking*
- 1988 – *Heta nyheter*
- 1991 – *Dingo*
- 1993 – *Flickorna fyller 25*
- 1994 – *Prêt-à-Porter*
- 1998 – *Madeline*
- 2004 – *Connie och Carla*